

Statsråd Terje Riis-Johansen
Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep.
0033 Oslo

Fornybarmål og konsesjonsbehandling

Klimaforliket vil kreve en mer omfattende utbygging av fornybar energi i Norge enn det vi har sett de siste årene. EUs fornybardirektiv, som vi legger til grunn at Norge vil implementere, trekker i samme retning.

I EBL-rapporten ”Energi er Norges klimautfordring” er det vist hva som skal til for å oppfylle målsetningene om nasjonale kutt i CO₂-utslippene på 15-17 millioner tonn innen 2020. Fossil energibruk står for nesten 2/3 av de norske CO₂-utslippene. Det vil ikke være mulig å nå målsetningene uten en drastisk reduksjon av disse utslippene. I en slik sammenheng vil energieffektivisering være viktig men ikke tilstrekkelig. I tillegg vil det være nødvendig å konvertere betydelige deler av det fossile energiforbruket og dekke dette opp med fornybar energi.

Både utbygging av mer fornybar energi og konvertering fra fossilt til fornybart forbruk vil kreve store investeringer i nett fram mot 2020.

Det kan som kjent ta flere år fra utbygger begynner å planlegge et fornybart energiprojekt til dette er realisert. I større saker vil konsesjonsbehandlingstiden, fra innsendelse av forslag til utredningsprogram til endelig konsesjon, strekke seg over mange år. Også på nettsiden er konsesjonsbehandlingssprosessene meget omfattende og tidkrevende.

Så lange konsesjonsbehandlingstider vil være et hinder for en effektiv konvertering fra fossilt til fornybart forbruk. Ett eksempel: Samfunnet tar beslutninger om nye olje- og gassprosjekter mye raskere enn hva tilfellet er for prosjekter innenfor nett og fornybar energi. Resultatet vil i praksis bli fortsatt forsyning med fossil energi, fordi olje- og gassvirksomheten ikke kan vente i mange år på at det bygges tilstrekkelig med nett og fornybar energi.

EBL mener utfordringen vi står overfor med utbygging av et sterkt økende antall fornybare energiprojekter fram mot 2020 er så stor at det ikke er nok å fokusere på effektivitet og saksbehandlingsskapasitet i forvaltningen, slik det for eksempel gjøres i St. prp. nr. 1 (2008-2009) for Olje- og energidepartementet i omtalen av NVEs hovedmål og resultatmål for 2009.

Vi har notert oss at Energi- og miljøkomiteen i Budsjett-innst. S. nr. 9 (2008-2009) også er opptatt av den lange tiden det tar å konsesjonsbehandle energiprosjekter. Komiteen ber Regjeringen om ”fortløpende å vurdere ytterligere tiltak, slik at saksbehandlingstiden snarest mulig kan reduseres betydelig, blant annet for å sikre realiseringen av ny kraftproduksjon i hele landet”.

EBL mener norske myndigheter bør iverksette et målrettet arbeid med sikte på en gjennomgripende forenkling av konsesjonssystemet. For små ressurser i forvaltningen synes i denne sammenheng ikke å være det største problemet. Det grunnleggende problemet synes å være at betydningen av fornybar energi i en klimasammenheng ikke vektlegges sterkt nok, og at de virkemidler som tas i bruk for å effektivisere konsesjonsbehandlingen er for svake.

Fornybardirektivet forutsetter en strømlinjeforming av konsesjonssystemet. Endringene i plan- og bygningslovens plandel som ble gjennomført tidligere i år var et positivt første skritt. EBL mener mer må gjøres, og at det må gjøres raskt, dersom norske myndigheter skal ha realistiske forhåpninger om å nå målene for 2020.

Energibransjen vil gjerne bidra i en videre dialog om disse spørsmålene.

Vennlig hilsen
Energibedriftenes Landsforening

Steinar Bysveen

Kopi: Statsråd Erik Solheim, Miljøverndepartementet